

Η στάθμευση στην Χρύση θα ήταν άσκοπη, αν το νησί δεν συνδεόταν με τη μεταγενέστερη εκστρατεία στην Τροία και το πάρσιμο της πόλης στα μετά την Ιλιάδα γεγονότα. Κατά τα Κύπρια, το έπος που αποδίδεται στον ποιητή Στασίνο και περιγράφει τα γεγονότα ως λίγο πριν από το ξεκίνημα της Ιλιάδας του Ομήρου, ο ήρωας Φιλοκτήτης είχε εγκαταλειφθεί από τους συντρόφους του στη Λήμνο. Αυτό έγινε, επειδή κατά την παράδοση, τον είχε ερωτευτεί η νύμφη Χρύση κι εκείνος την απέπεμψε, οπότε αυτή θύμωσε κι έστειλε το ιερό της φίδι, φύλακα του ομώνυμου νησιού, να τον δαγκώσει. Αρρωστος κι αδύναμος, δεν ήταν πια χρήσιμος, οπότε τον παράτησαν. Κατά τη Μικρή Ιλιάδα, το έπος που αναφέρεται στα μετά την Ιλιάδα γεγονότα, ο Φιλοκτήτης έμεινε εκεί περίπου δέκα χρόνια βασανισμένος, ώσπου μια προφητεία αποκάλυψε στους Ατρείδες ότι δεν θα έπαιρναν την Τροία, αν δεν χρησιμοποιούσαν τα όπλα του Ηρακλή που ο Φιλοκτήτης είχε στην κατοχή του κι αν Αιακίδης δεν έμπαινε μπροστάρης. Αιακίδης ήταν ο γιος του νεκρού πια Αχιλλέα κι ο Οδυσσέας ανέλαβε να τον φέρει από τη Σκύρο, ενώ ο Διομήδης πήγε να βρει τον Φιλοκτήτη. Σύμφωνα με την τραγωδία του Σοφοκλή «Φιλοκτήτης», ούτε ο Διομήδης κατάφερε τον προδομένο Φιλοκτήτη να πάει στην Τροία και χρειάστηκε να κατέβει από τον Όλυμπο ο ίδιος ο Ηρακλής για να τον πείσει.

Με τη μεσολάβηση του Ορφέα, οι Αργοναύτες έκαναν μια παράκαμψη και στάθμευσαν στη Σαμοθράκη που τότε λεγόταν νησί της Ηλέκτρας. Εκεί έμεναν οι Κάβειροι, γιοι του Ηφαίστου, πνεύματα ή θεότητες της φωτιάς, με κέντρα λατρείας τη Λήμνο και τη Σαμοθράκη. Συνδέονται με τις μυστηριακές λατρείες της Δήμητρας, στις οποίες ο Ορφέας είχε από παλιά μυηθεί. Μυήθηκαν και οι λοιποί Αργοναύτες κι άφησαν ως αφιερώματα κάποιες χρυσές φιάλες. Οι μεταγενέστεροι τις επιδείκνυαν σ' εκείνους που δεν πίστευαν ότι οι Αργοναύτες πέρασαν από εκεί. Η παράκαμψη αυτή είχε πρακτική σημασία, καθώς οι μυημένοι στα μυστήρια των Καβείρων (αναγνωρίζονταν από μια κόκκινη ταινία που φορούσαν γύρω από τη μέση τους) δεν κινδύνευαν στη θαλασσοταραχή.

Αμέσως μετά, οι Αργοναύτες έβαλαν πλώρη για τον Ελλήσποντο. Στην είσοδο του στενού, εκεί όπου χτίστηκε η πόλη Σίγειο, έκαναν ακόμα μια στάση. Μαζί τους, όπως ξέρουμε, ήταν ο Ηρακλής, ο μεγαλύτερος ήρωας της ελληνικής μυθολογίας, ο οποίος ακόμα δεν είχε δράσει. Η στάθμευση στο Σίγειο και όλα όσα έγιναν εκεί, του ανήκουν.

(τελευταία επεξεργασία, 11 Οκτωβρίου 2021)